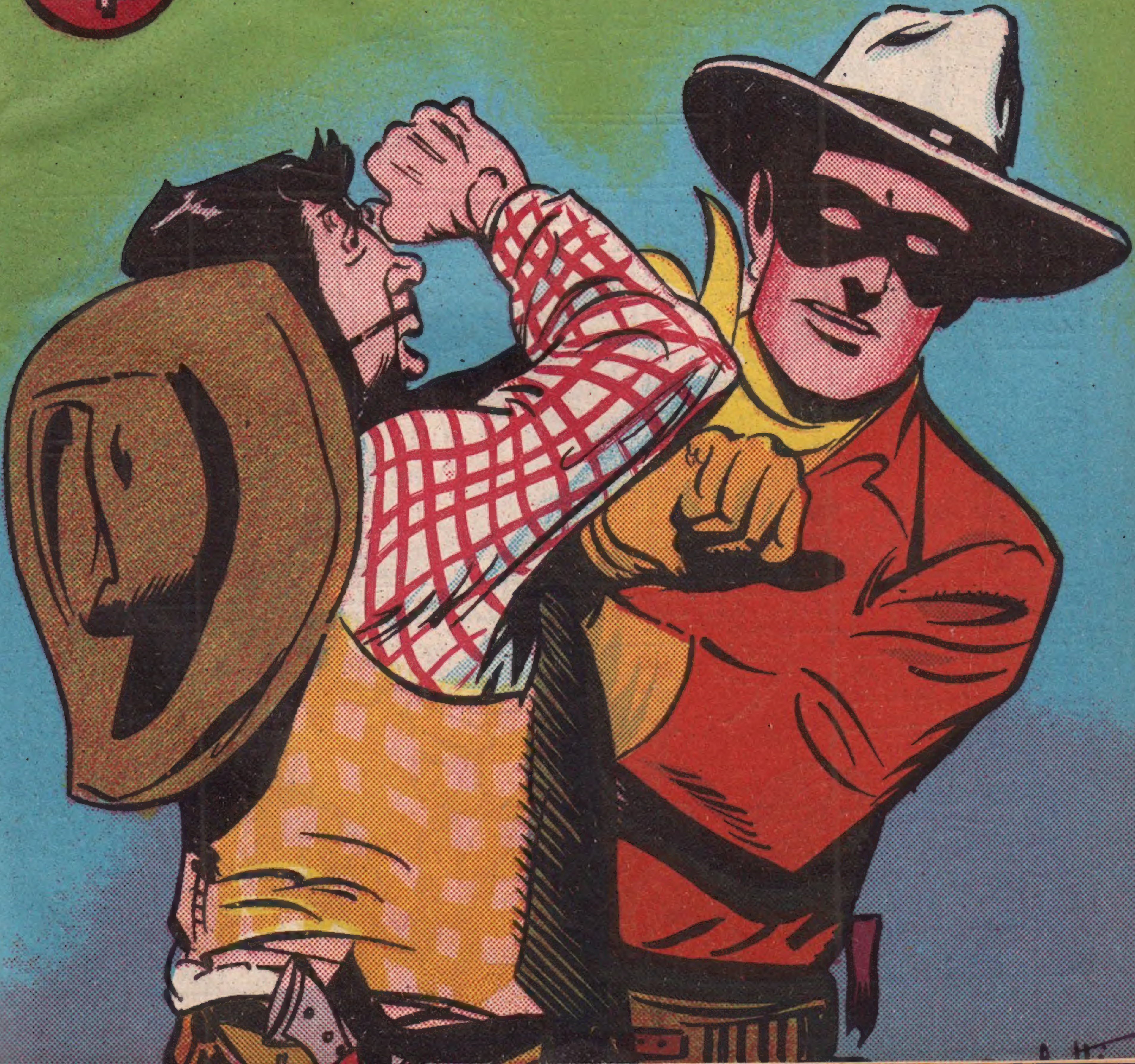

KARA MASKE

HAFTALIK — MECMUA

SAYI
4

10
KURUS

KIZIL MASKE

4

BAYRON BENİ
GÖTÜRMEKTE
NEYE ACELE
ETTİĞİNİZİ
ANLIYAMI-
YORUM!

ÇEKTİĞİNİZ HASTA-
LIKTAN SONRA, YER
DEĞİŞTİR-
MEK SİZE
ÇOK YA-
RAR DIA-
NA!

AH! ŞİMDİ KEN-
DİMİ ÇOK SİH-
HATLI HİSSE-
DİYÖRÜM, AN-
NEM BENİ
BÖYLE
GÖRÜR
SE NE KADAR
SEVİ-
NİR!

EVET, BELKİ BENİ
DE GÖRÜNCE DA-
HA ÇOK SEVİNİR!

ELBETTE BAYRON,
SİZ İYİ BİR GENÇ
SİNİZ!

İSTE BU
BANA Ü-
MIT VERİ-
YOR! BI-
RAZ DU-
RUN BI-
RİSİ SA-
GIRIYOR

SİZE TELGRAF VAR!..
MÜSAADE E-
DERMİSİNİZ?

TELGRAF!.. ACABA
KİMDEN OLABİLİR?
...ONDAN... BURAYA
GELİYORMUŞ!

FAKAT BEN
BU VAZİYET-
TE BİR YERE
GİDEMEM!
HAZIR DEĞİ-
LİM!

BEN SİZE YARDIM
EDERİM, UÇAKLA BU
GÜN CİDER GİNE BE-
RABER GELİRİZ!..

BU KADAR
ÇABUK GİDE-
CEĞİNİZE
UMMUYOR
DUM DİANA.

BEN DE ÖYLE, AMA BAYRON
YER DEĞİŞTİRMENİN BENİM
İÇİN ÇOK
FAYDALI
OLACAĞI-
NI SÖY-
LÜYÖR!

ANLAMAYA BAŞ-
LADIM DİANA..
KIZIL MASKEYİ
BULMIYA Gİ-
DİYORSUNUZ
DEĞİL Mİ?

NE DE-
DİNİZ?

SSST.... GEL DİANA BİZ
GİDE-
LİM!

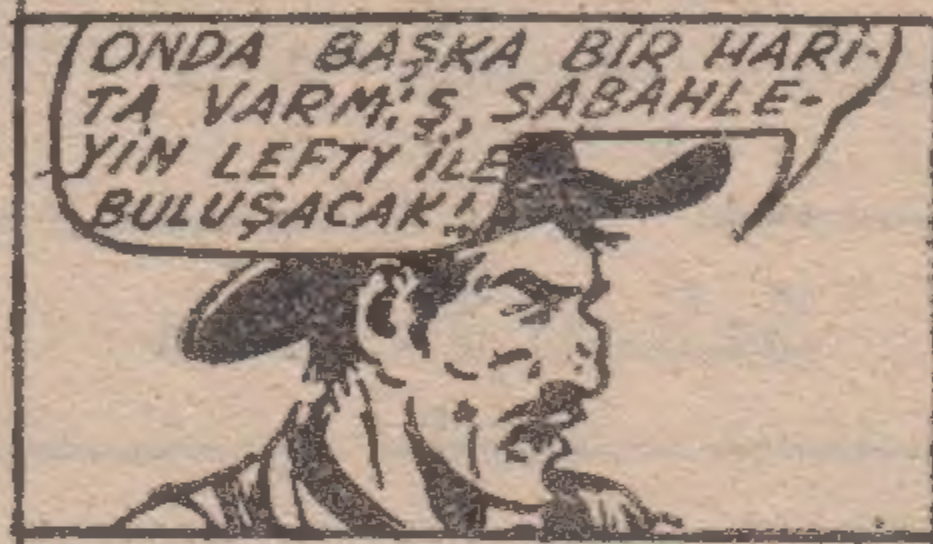
ZAMANIMIZ
AZALDI
DİANA HE-
MEN GİTME-
LİYİZ!

DOKTOR!
DOKTOR!
KİMİ DE-
DİNİZ?

ADINI BİLMİYÖRÜM
NE OLUYORSUNUZ
DİANA?.. KEŞKİ
SÖYLEMESEYDİM!

ARKASI
VAR

Maskeli Süvari ④

...ktan sonra makinede çıkar-
dı. Sabahın saat dokuzu ya var
dı ya yoktu, fakat sonbahar
olduğu için büyük çalışma o-
dası pek aydınlık değildi. Bu-
nun için Jack masanın üzerin-
deki lâmbayı yaktı ve yazdığı
mektubu gözden geçirmeğe baş-
ladı.

Mühim bir vesikaydı bu mek-
tup: Birkaç adım ileride, gö-
minenin kenarınra uyuklamak-
ta olan ihtiyar Wade'in, yani
patronu Charles Wade'in ölü-
münü haber veriyordu

Avuçlarını uğuşturarak ih-
tiyara baktı: "Böyle olmasını
hiç istemezdim ama, başka ça-
re yok ki" diye düşündü.

Daha bir sene evvel Charles
Wade müthiş bir buhran geçir-
miş, doktorlar ikinci bir buh-
ran geldiği zaman onu götüre-
ceğini söylemiştilerdi. Jack, ih-
tiyarın kendisine yüz elli bin
lira bırakacağını biliyordu. Bu
parayı artık cebinde saymağa
başlamıştı bile. Fakat ihtiyara
ikinci bir buhran gelmemişti.
İşin kötüsü patronunun imza-
sını taklid ederek hesabından
aldığı paraların meydana çık-
masıydı.

İşte bunun içindir ki Jack
Hatton artık işi bitirmeğe ka-
rar vermişti. İhtiyarın ölümüy-
le hem ele geçmekten kurtula-
cak, hem de yüz elli bin liraya
konacaktı.

Yazdığı mektup kısaydı:

"... Artık benim için hiç ümit
kalmadı. Doktorlar ellerinden
geleni yaptılar ama, müthiş is-
tiraplardan beni kurtaramadı-
lar. Çektiklerimi yalnız Allah
bilir. Bunun için, hayatıma
son veriyorum diye bana, kor-
kak, diyeceklerin çektiklerimi
düşünmelerini rica ediyorum."

Jack, patronunun imzasını
atıp mektubu katladı, masanın
üzerinde duran bir not defteri-
nin arasına soktu.

O sırada ihtiyar Wade'in
gözleri açılmıştı. Kâtibine hay-
retle bakıyordu:

"— Nasıl oldu da benim por-
tatif makinemle mektup yaz-
dın?" diye sordu. "Hani onun-
la yazmak hiç hoşuna gitmez-
di?"

Alay eder gibi konuşuyordu.
Fakat kızmamıştı.

Jack:

— "Mühim bir mektup unut-
muştum efendim" dedi. "He-

Çeviren Selim Turhan

men buracıkta yazmam icap et-
ti. Siz nasılsınız?"

— "Pek iyi değilim Jack.
Ha, hatırıma gelmişken söyli-
yeyim: Biletleri unutmayın.
Siz, bir de doktor Kane için.
Acaba seyahat bana iyi gele-
cek mi, orasını da bilmiyorum
ama, roktor, iyi gelir, dedi."

Jack: — "Peki efendim" de-
di ve patronunun uzattığı pa-
rayı aldı, acele acele kendi ça-
lışma odasına geçti.

* * *

Tabancayı cebine yerleştir-
dikten sonra ilk işi pencereye
gitmek oldu. Tam istediği gibi
bulutlu bir hava vardı ve so-
kaktaki gürültü de onun işine
yarıyacak bir halreydi.

Günlerden cuma idi ve usak
Hanks da o gün izinliydi. Ye-
mekten sonra çalışma odasına
geçtiler. Wade:

— "Demek tren saat dokuz-
da gidiyor" dedi "O halde dok-
tor Kane'e telefon et, bize gel-
sin de beraber gidelim istasyo-

iş varsa onları bitir."

Halbuki elinde lüzumsuz iki
mektup vardı. Onları yazdı.
Heyecan içindeydi. Sokaktaki
gürültü bir aralık haddinden
fazla arttı. Pencere camları
zangır zangır titremeğe başla-
dı. Yazdığı mektupları eline
alıp patronunun yanına gitti.

Charles Wade o pirtatif ma-
kinesinin başına oturmuş, bir
mektup yazıyordu. Jack ih-
tiyara yavaşça yaklaştı. Katı bir
şekilde mektupları uzattı.

— Bunları imzalar mısınız
efendim.

İhtiyar gözlüklerinin üstün-
den gülümsüyerek baktı. Yaz-
dığı mektubu makineden çekip
çıkardı ve sonra derin bir
"oh" çekti.

— Ha bunları mı Jack!.

Bu sırada yeşil lâmba yandı
ve biriken otomobiller, kamyon-
lar, motosikletler hep birden
hareket etti. Jack birden ta-
bancayı çıkarıp ihtiyarın şaka-
ğına dayadı, kesik bir çığlık
ve kurşunun sesi, sokaktaki gü-
rültüye karıştı. Sonra her şey
derin bir sessizliğe büründü.

Jack cebinden mendilini çı-
kardı ve parmak izlerini kal-
masın diye tabancayı iyice
kuruladı, sonra ölünün parmak-
larını açıp tabancayı arasına
bastırdı, silâhı yere bıraktı ve
düşmüş zannını versin diye ih-
tiyarın kolunu o tarafa doğru
uzattı.

Şimdi her iş bitmişti ve Jack
artık yüz elli bin liraya kon-
muştu. Dudaklarında garip bir
tebessüm belirdi. Yazdığı mek-
tubu not defterinin arasından
çıkartıp, patronunun son yazdı-
ğı mektubun üzerine koydu.
Öteki mektup da bir dosta ya-
zılmıştı ve ihtiyar Wade haya-
tından bıkip usandığını, ölümü-
nü beklediğini yazmıştı.

Artık rahat rahat gidebilir-
di. Evvelâ kütüphaneye gire-
cek patronunun röylediği bazı
kitapları gözden geçirecek,

sonra doktor Kane'e telefon edecekti

Saat altıda eve döndüğü zaman kapıda polislerle karşılaştı. Bunu beklemiyor değildi ama, mahsustan şaşırması gibi yaptı. Kapıda duran bir sivil memura sinirli sinirli sordu:

— “Ne oluyor? Ne var? Beni Jack Hatton'un Mister Wade'in kâtibi.” deri.

İriyarı adam gözlerini ondan ayırmıyarak hafifçe tebessüm etti:

— “Ya öyle mi. Ben zaten sizi bekliyordum Mister Hatton, lütfen gelin..”

Yavaşça onun arkasından yürüdü. Adam ağır ağır, fakat durmadan konuşuyordu:

— “Mesele basit, dedi. Mister Wade ölmüş... Sizi görmek istememin sebebi de, sorulacak bazı şeyler olmasından..”.

Jack:

— “Ölmüş mü, diye hayretle bağırdı” Aman Allahım. Daha birkaç saat evvel sapa sağlamdı!..”

İçeride kalabalık vardı ve ölümün nasıl olduğu hakkında münakaşa ediyorlardı. İriyarı adam gözlerini Jack'ın üzerinden ayırmıyarak:

— “Ben müfettiş Kelly'im, dedi. “Mister Wade saat ikiye doğru ölmüş.. Doktor Kane'in söyledikleri intihar ihtimalini kuvvetlendiriyor. İztirap çekiyormuş.”

Jack içini çekerek:

— “Evet, öyleydi” dedi.

Müfettiş Kelly, masanın üzerinden birtakım kâğıtları eline aldı:

— “Demek siz evden bir buçukta çıktınız!”

— “Evet! Seyahate gidecektik.. biletleri almağa gittim, on birde döndüm. Yemek yedik.

Bir iki mektup yazdık. Mister Wade kendi makinesinde yazıyordu.”

Müfettiş Kelly elindeki kâğıtlardan birisine baktı:

— Her halde bu olacak, dedi. “Bir ahbabına yazılmış, hayatından bıktığını söylüyor. Daktilo da iyi yazamıyor, halbuki siz profesyonel bir daktilografsınız değil mi Mister Hatton

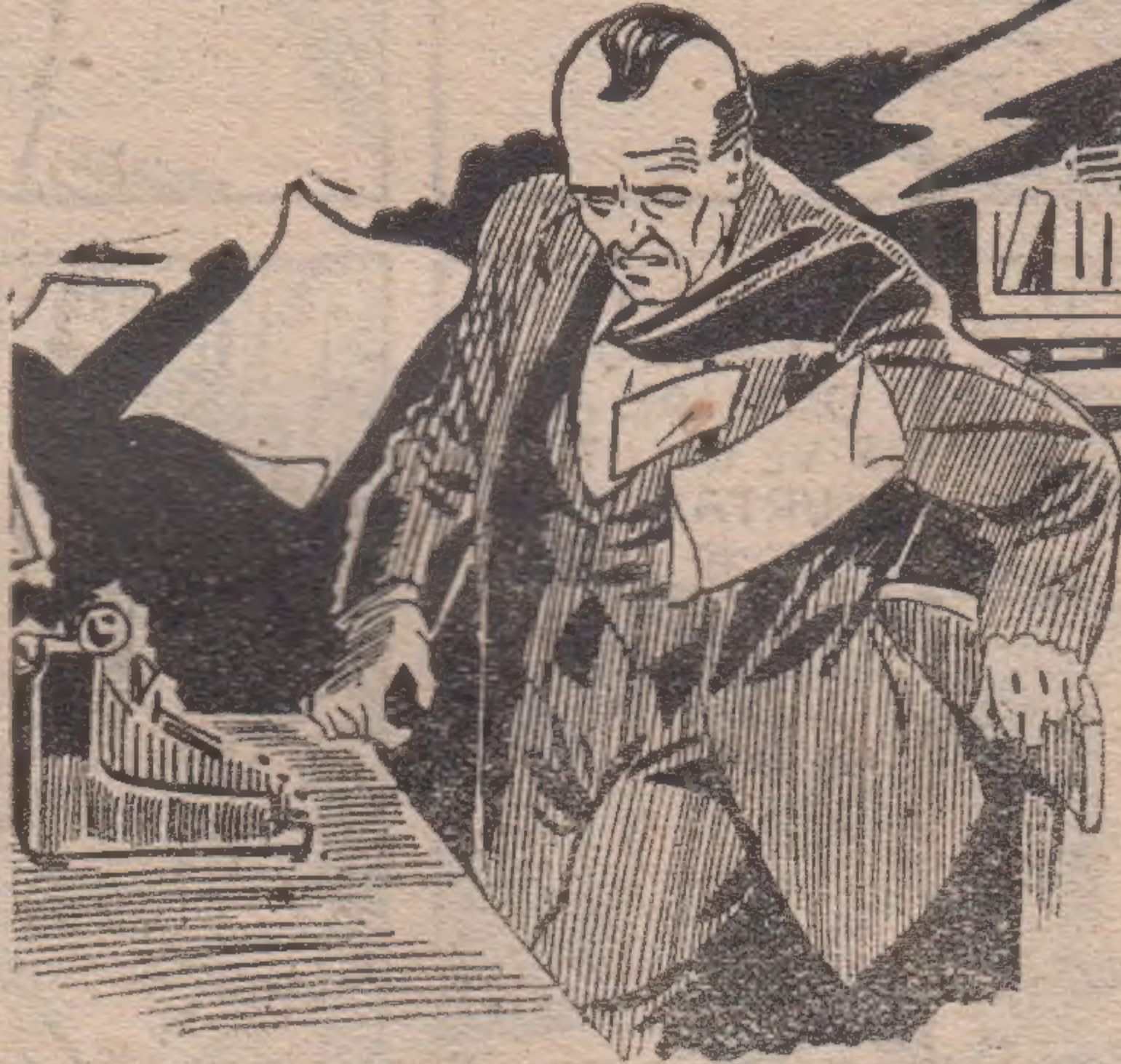
— Evet ben iyi yazarım efendim. Ama patronum yalnız zevki için yazdı.

Kelly başını salladı:

— Anlıyorum, sırf zevki için diye tekrar etti. Sinra birden ilâve etti:

— Şuna bir göz atsanız, imzanın sahte olmadığını zannediyorum ama, siz daha iyi bilirsiniz.

Elindeki mektuplardan birisini Jack'a doğru uzattı. Bu Jack'ın yazdığı ölüm mektubu

idi. Jack dikkatle onu gözden geçirdi:

— Aman yarabbi! İntihar edeceğini söylüyor. Fakat imza kendisinin!. İnanılacak şey değil..

Kelly tekrar başını salladı:

— Ben de inanmıyorum Mister Hatton, dedi. “Size Mister Wade'in nasıl öldürüldüğünü anlatmak istiyorum.. Ama buna hacet yok ya.. Çünkü siz daha iyisini bilirsiniz!”

Jack donmuş kalmış gibi:

— Ben mi daha iyisini bilirim, fakat ne demek istiyorsunuz?

Müfettiş Kelly'nin ağır sesle:

— Ne demek istediğimi şimdi anlıyacaksınız!. Bu mektup sabah saat dokuzda yazılmış. Çünkü siz hizmetinde değilsiniz ama makinenin şeridi değişmiş... Halbuki siz mektubu yazdığınız zaman makinenin şeridi eskiydi.. Siz gittikten sonra patronunuz makinenin şeridini değiştirmiş, işte ahbabına yazdığı mektup o şeritle yazılmış.. Böyle olduğu halde Wade tecrübesiz olduğu için hem harflere iyi basamamış, hem de birçok hatalar yapmış..

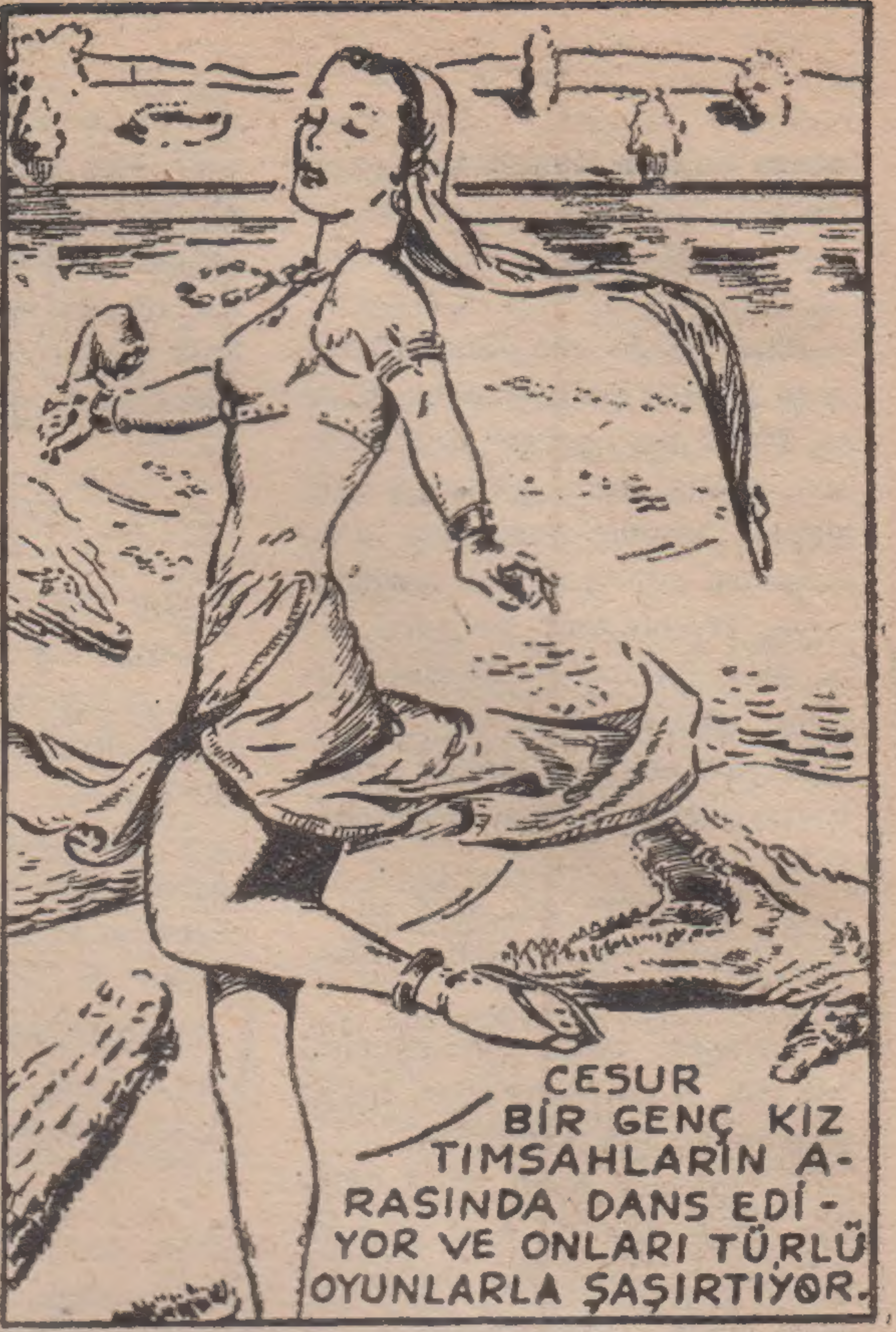
Bu hataları her mektubunda yapıyor o... Fakat siz tecrübeli bir daktilosunuz.. Ölüm mektubunda hiç bir hata yok ve harfler, şeridin eski olmasına rağmen gayet okunaklı çıkmış. Şimdi şu neticeye varıyoruz Mister Hatton:

Saat dokuzda mektubu yazdınız.. Sonra bilet almağa çıktınız, dönüşünüzde her şeyi hazırlamış bulunuyordunuz. Tam zamanı gelince patronun tabancasını kullanarak işi bitirdiniz. Doğrusu sizin yerinizde ben de olsam bu yüz elli bin lirayı kaçırmak istemezdim.

(Devamı 9 ncu sayfada)

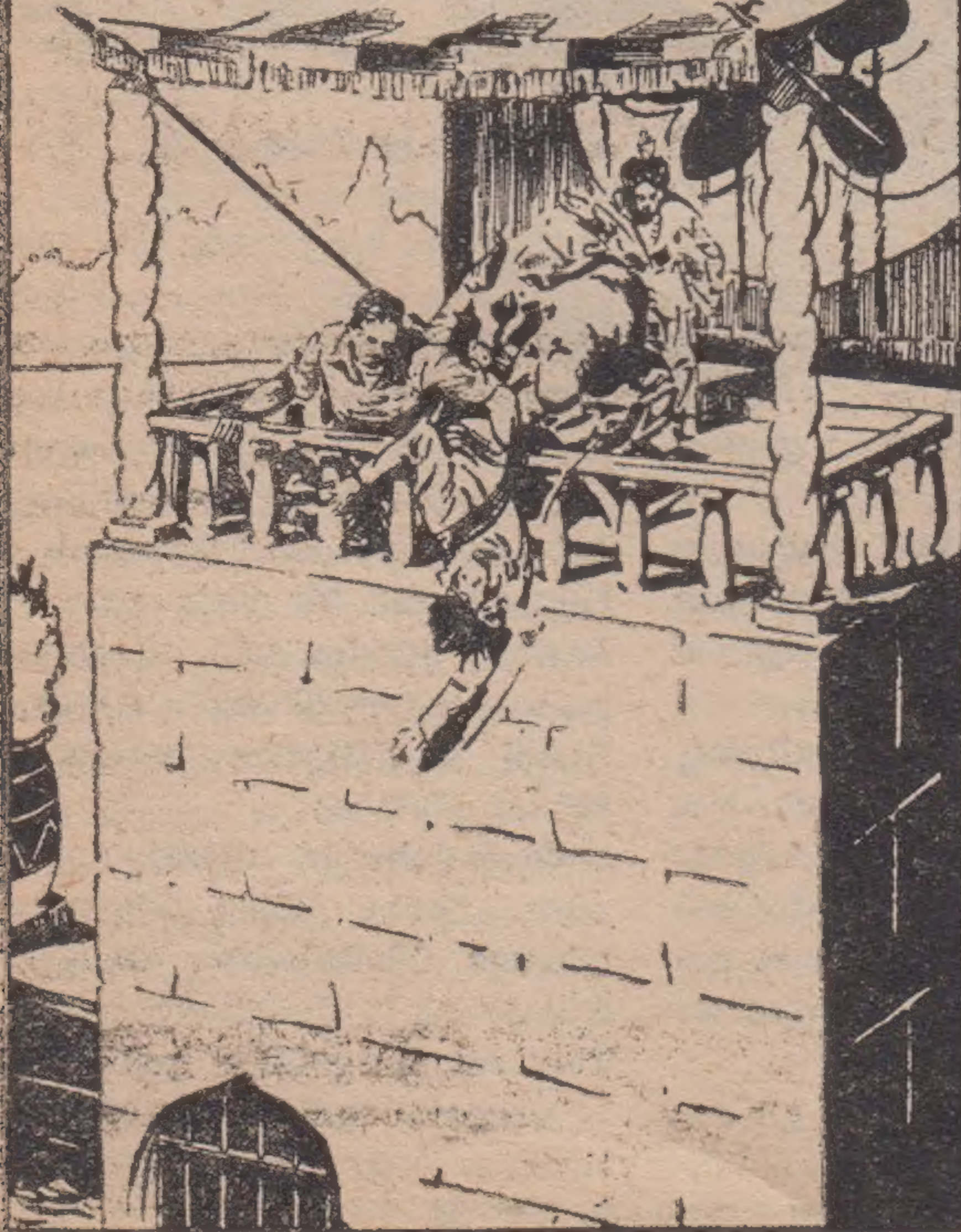
avcı BAY TEKİN

CİM, MİHRACE İLE BERABER
TİMSAH DANCINI SEYREDİYOR.

CESUR
BİR GENÇ KIZ
TİMSAHLARIN A-
RASINDA DANC EDİ-
YOR VE ONLARI TURLÜ
OYUNLARLA ŞAŞIRTIYOR.

BU SIRADA BABU, YAVAŞCA YAK-
LAŞARAK MİHRACAYI BALKON-
DAN AŞAĞI İTİYOR. CİM DERHAL ATI-
LIP MİHRACAYI TUTUYOR VE ONU TİM-
SAHLARA YEM OLMAKTAN KURTARIYOR..

CİM,
BABU'NUN YAKASINA
YAPIŞTI: « MİHRACAYI
ÖLDÜRMEK İSTEDİN
HA? ELMASLARI DA ÇA-
LAN SENSİN ...» « ELMASLARI
NEREDE SAKLADIN? »

-ARKASI VAR-

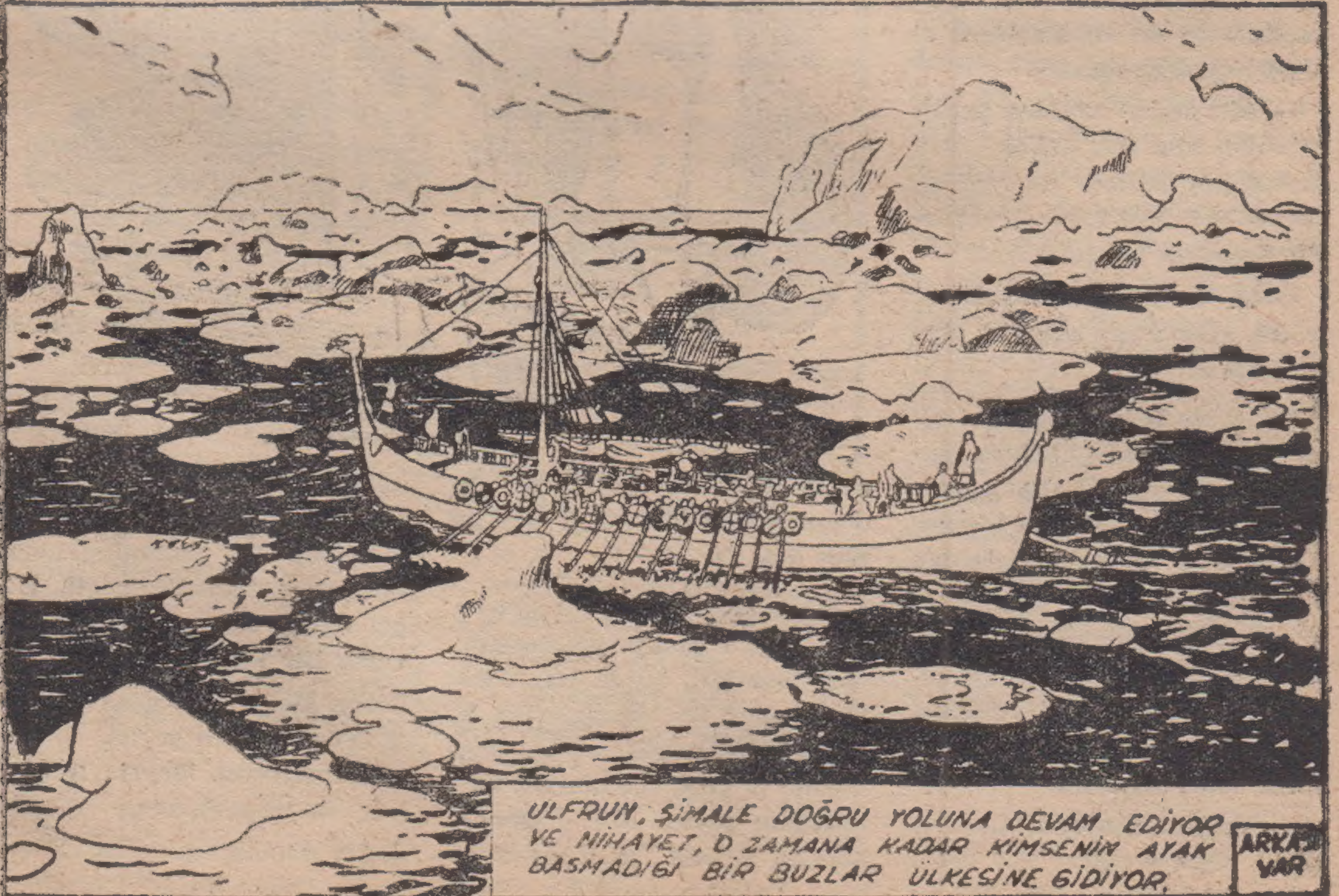
Arslan Prens

4
DENİZLER KRALI, PRENSİN GELDİĞİNİ
GÖRÜNCE ÖFKELENİYOR VE HİDDETLE: "İSTE,
SEN HEMEN ÖLDÜRÜRÜM AMA, ESİR EDİP Ö-
NÜME DİZ ÇÖKTÜRECEĞİM, DİYE SOYLENİYOR.

FAKAT ALEDA GEMCİLERE BAŞKA
ŞEYLER SÖYLÜYOR "SIZIN REİSİN DE-
DİKLERİNE BAKMAYIN, PRENSLE KİM-
SE BAŞA ÇIKAMAZ. SAĞ KALMAK İSTER.
SENİZ PRENSE KARŞIKOYMAZZSINIZ..."

ULFRUN, ŞİMALE DOĞRU YOLUNA DEVAM EDİYOR
VE NİHAYET, D ZAMANA KADAR KİMSENİN AYAK
BASHADIĞI BİR BUZLAR ÜLKESİNE GİDİYOR.

ARKA
YAR

MERDİVENDEKİ ADAM

— 4 —

Beraber fiş odasına girdik. İçeride Ellen Brody oturuyordu. Biraz evvel duyduğum konuşmalar aklıma geldi, fakat genç kıza bir şey söylemedim. Nancy yorgun görünüyordu. Mütemediyen terliyor yüzünü incecik bir mendille siliyordu.

— Bu ne sıcak! dedi.

Ellen:

— Evet çok sıcak, diye karşılık verdi. İnsan adeta boğuluyor Mis Keate. Şey miss Page demek istedim, lütfen şu fişi tasdik eder misiniz? Affeder siniz Miss Page, muvakkaten bizim servisin idaresini sizin alacağınızı unutmuştum. Miss Page, eczanenin anahtarını bir türlü bulamadım, siz mi aldınız üçümüz de anahtarların asıldığı çivilere baktık.

— Ah! dedim anahtar yerinde değil, kim aldı acaba? Yoksa kapının üstünde mi unuttular acaba? Mis Ellen eczanenin kapısına baktınız mı?

— Evet, efendim baktım, yoktu. Miss Page almıştır diye düşündüm.

Nancy'ye baktım Sapsarı olmuştu. Gözlerinde hiddete benzer bir şey vardı. Fakat kızma mahiydi, zira bu olagan bir şeydi. Anahtarı hastabakıcılardan biri almış olabilirdi. Hem böyle olmasa da, nereye gidebilirdi? Hastanede herhangi bir şeyin kaybolduğu vaki değildi. Nancy heyecanlı heyecanlı ceplerini karıştırıyordu:

— Vallahi bendeydi ama ne oldu? Nereye gitti? Bir türlü mü acaba? Ellen lütfen 302 numaralı odaya gidip bakınız. Belki orada bırakmışımdır iyi-

ce arayın, belki yere düşmüştür.

Bu sözleri söyledikten sonra bir kelime ilâve etmeden, sinirli sinirli dışarı çıktı. Ellen 302 numaralı odaya gitti. Ben olduğum yerde kaldım, anahtarın nasıl olsa bulunacağını biliyordum. Nitekim öyle oldu. Birkaç dakika sonra Nancy geldi Elleni çağırarak, anahtarı o-

parlak saçlarına baktıktan sonra, sessizce gelmiş olan aansöre girip, gözden kaybolduğunu gayet iyi hatırlıyorum.

Onun içindir ki Dr. Harigan'ın geldiğini görmedim. Sonradan öğrendiğime göre, gece nöbetini almış olan hemşirelerin yemeğinin hazır olduğunu bildiren gongun sesi duyulduğu zaman Dr. Harrigan karısının odasındaymış.

Gongu duyunca, yerimden

na verdi. Genç kız eczaneye doğru yürüdü ve kilitli olan kapıyı açtı.

Hava daha sıcak olmuştu. O meşum 7 temmuz gecesinde olup bitenleri, bütün teferruatı ile o kadar iyi hatırlıyorum ki Hiç bir şeyi gözümünden kaçırmamışım. O gece ehemmiyet vermediğim şeyler bile aklımda kalmış. Meselâ Dr. Kuncce'nun bize: "Allahısmarladık," diyerek asansöre yaklaştığını, zile bastığını, bir an Nancy'nin o

kalktım ve koridora çıktım. Mr. Melady'nin odasının kapısını kapatırken yanımdan, hemşirelerden Lilian Ash geçti. Dehşet içinde kalmış gibi bir hali vardı Bir iki defa arkasına, Dione Melady'nin odasına baktı. Yüzü hâlâ o korku ifadesini taşıyordu. Gayri ihtiyar ben de onun baktığı kapıya doğru döndüğüm ve Dr. Hariganın Dione Melady'nin odasına girdiğini gördüm Bunda ne şaşılacak ne de korkacak bir

larını istediği saatte gelip görebilirdi Bunun içindir ki Lilia Ash'in o garip haline mana veremedim zaten o benim ken disine baktığını görünce, derhal lâkayt bir tavır takındı. Esniyormuş gibi elini ağzına götürdü ve mümkün olduğu kadar sakın bir sesle:

— Yemeğe iniyoruz, değil mi çocuklar? dedi

Onun bu sahte tavrına inanmadığını göstermek için Lilia'nın gözlerinin içine baktım.

Onun gözleri: "Sen kendi işine bak, bana karışma,, diyor gibiydi. Yanımıza Ellen geldi.

— Nancy'yi bekliyelim dedim.

Lilian:

— Hayır bir an evvel gidelim, ne olur: rıyc rica etti. Ağası belki daha serindi. Hem Nancy bize yetişir.

Merdivenden inmeğe başladık. Nancy bize ikinci kata geldiğimiz zaman yetişti

— Şu Dr. Harrigan ne iyi adamdır dedi. Gongu ıstıtınca "Siz gidin Nancy, benim bura da biraz daha işim var ama sizin kalmanıza lüzum yok. Bir şey lâzım olursa sitajyeri çağırırım diyerek beni gönderdi.

Lilian:

— Dr. Harrigan bu hafta nöbetçi sitajyerin Ellen Brody olduğunu biliyor mu? diye sordu

— Nancy:

— Evet, dedi. Fakat bir şey söylemedi. Zaten Ellen de bizim servise geçtiğinden beri o kadar iyi çalışıyor ki, onun evvelâ zannettiğimiz gibi, beceriksiz bir şey olmadığını mükemmel bir hastabakıcı olabileceğini anlıyorum. Öyle kuvvetli bir müşahede kabiliyeti var ki, gözünden bir şey kaçmıyor diyebilirim.

Lilian:

— Ona müşahede kabiliyeti değil, düpedüz tecessü derler, bu ise bir hastabakıcı i-

bir şey değildir, dedi.

Lilian mübalâğa ediyordu. ama Nancynin Ellen hakkında söylediği de tamamen doğru değildi. Zira yeni sitajyerin, bazan dalgınlıkla, hata işlediği oluyordu. Bu hususu, Nancy'ye hatırlattım. O zaman arkadaşım düşünceli bir tavırla :

— Sahi, dedi. Biraz tecrübe sizdir ama biz yemekte iken ne olabilir? yemek yirmi dakikadan fazla sürmez ki. Hem sitayerleri ara sıra mesuliyetli işler başında bırakmak, hiç de fena bir şey değil. Böylece, vazifelerini daha iyi idrâk ederler. Ellenin bu hususta diğer sitajyerlerden farkı yok ki. Madem ki ötekileri ara sıra yalnız bırakıyoruz, onu da pekâlâ bırakabiliriz. Haydi aşağıya inelim. Merak etmeyin bir şey olmaz.

O akşamki yemeği de gayet iyi hatırlıyorum Bembeyaz duvarları, uzun, dar masalarile yemekhane hâlâ gözümün önün

hemşireler oradaydı, yalnız bizim serviste çalışan Miss Jones yoktu. Biraz sonra oda geldi ve zenci olan hastasının çok ıztırap çektikten sonra öldüğünü söyledi. Herkes bir an içim sustu, sonra konuşmalar daha cansız bir şekilde devam etti.

Lilian Ash bir fincan buzlu kahve içtikten sonra, yerinden kalktı ve yemekhaneden dışarı çıktı. Biz sandviçlerimizi bitirmiyenler birkaç dakika daha kaldık. Miss Jones:

— Ne tuhaf gece, dedi. İnsanın âdeta tüyleri ürperiyor. Havadan mı nedir? İçimde bir felâket olacaktı gibi garip bir his var.

Bir an sustu, sonra:

— Böyle gecelerde aklıma türlü türlü şeyler gelir, sebeziz yere korkmağa başlarım. Bilhassa o karanlık merdiven yok mu, asabımı büsbütün bozuyor. Yukarı çıkarken hep arkamdan biri geliyormuş gibi olurum. (Arkası var)

K a r a M A S K E

Pazartesi günleri çıkar
haftalık mecmua

Sahibi ve Yazı İşlerini Fıilen
İdare Eden

Yazı İşleri Müdürü
H A M İ D Ş E N D Ü R

Yazı ve Teknik Sekreter
Karlotti Pietro

Basıldığı yer:

Kapak: Alâeddin Kral Mat.
İç baskı ve dizgi: VAKİT
Basımevi

Adres: Vakıf Yurdu, Kat II
Posta kutusu: 448

ABONE ŞARTLARI

Yıllık: 5 lira

Altı aylık: 2,5 lira

16 Kasım 1947

YIL: 1—CİLT: 1—SAYI :4

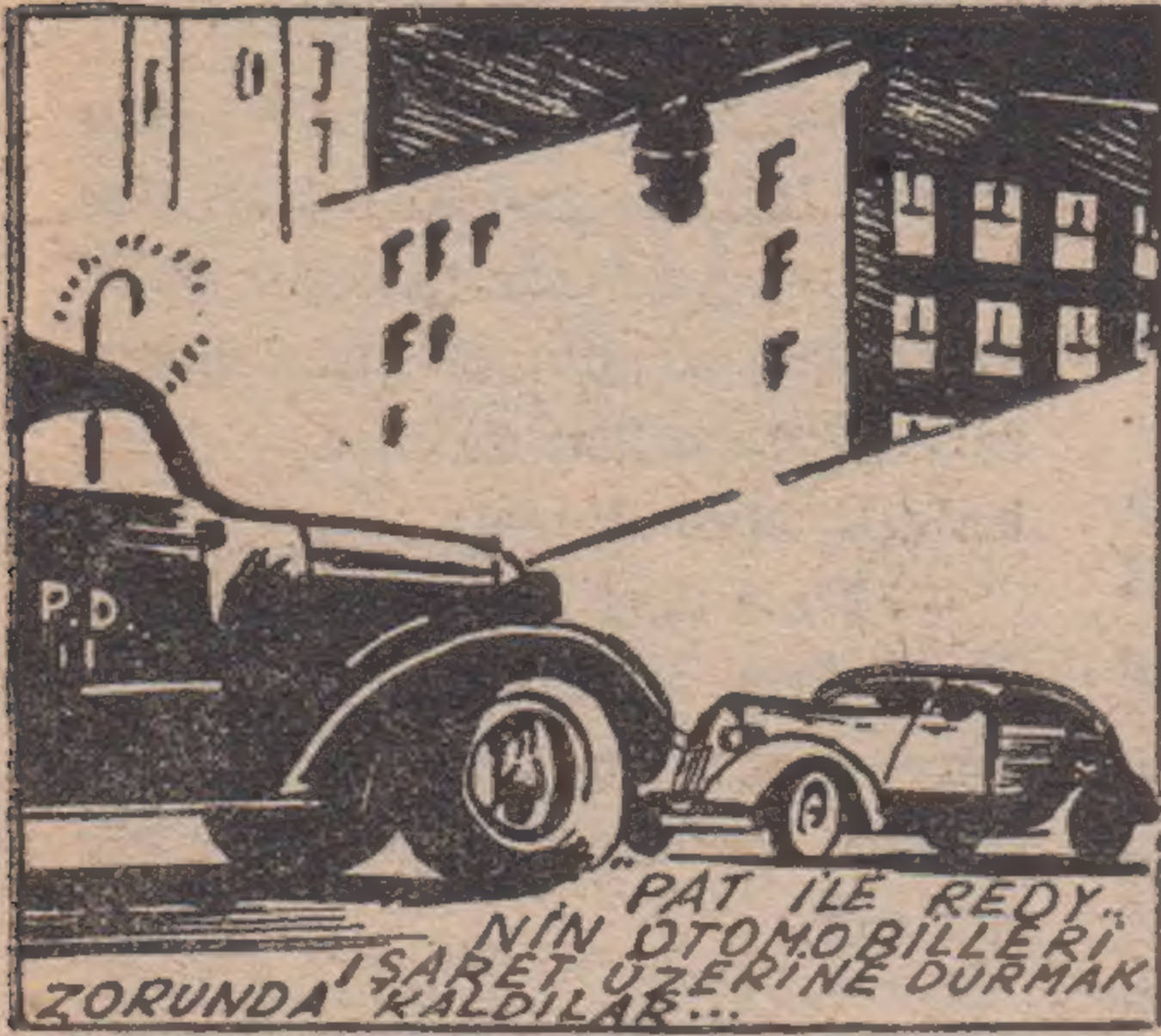
Ölüm mektubu

(Baş tarafı 5 inci sayfada)

Ama küçük bir hatada bulun -
dunuz. Sizin için ehemmiyetsiz
olan bu hata bize cinayetin se-
bebini anlattı. Siz on parmak-
la yazıyorsunuz ve umumiyet-
le küçük parmağınıza düşen
harfler silik çıkıyor. Bütün
mektuplarınızda bu var. Ölüm
mektubunda da aynı şey görü-
lüyor. Fakat Wade'in yazdığı
mektupta bu makine seridinde
yeni olmasına rağmen harfler
silik çıkmıştır. Çünkü hava ka-
ranlıktı ve Wade de lâmbayı
yakmadan çalışmıştır.

Müfettiş Kelly sustu. Jack
Hatton başını önüne eğmiş, iş-
lediği cinayetin korkunç azabı
onu baştan aşağı sarmıştı.

RADYOLU POLİSLER ④

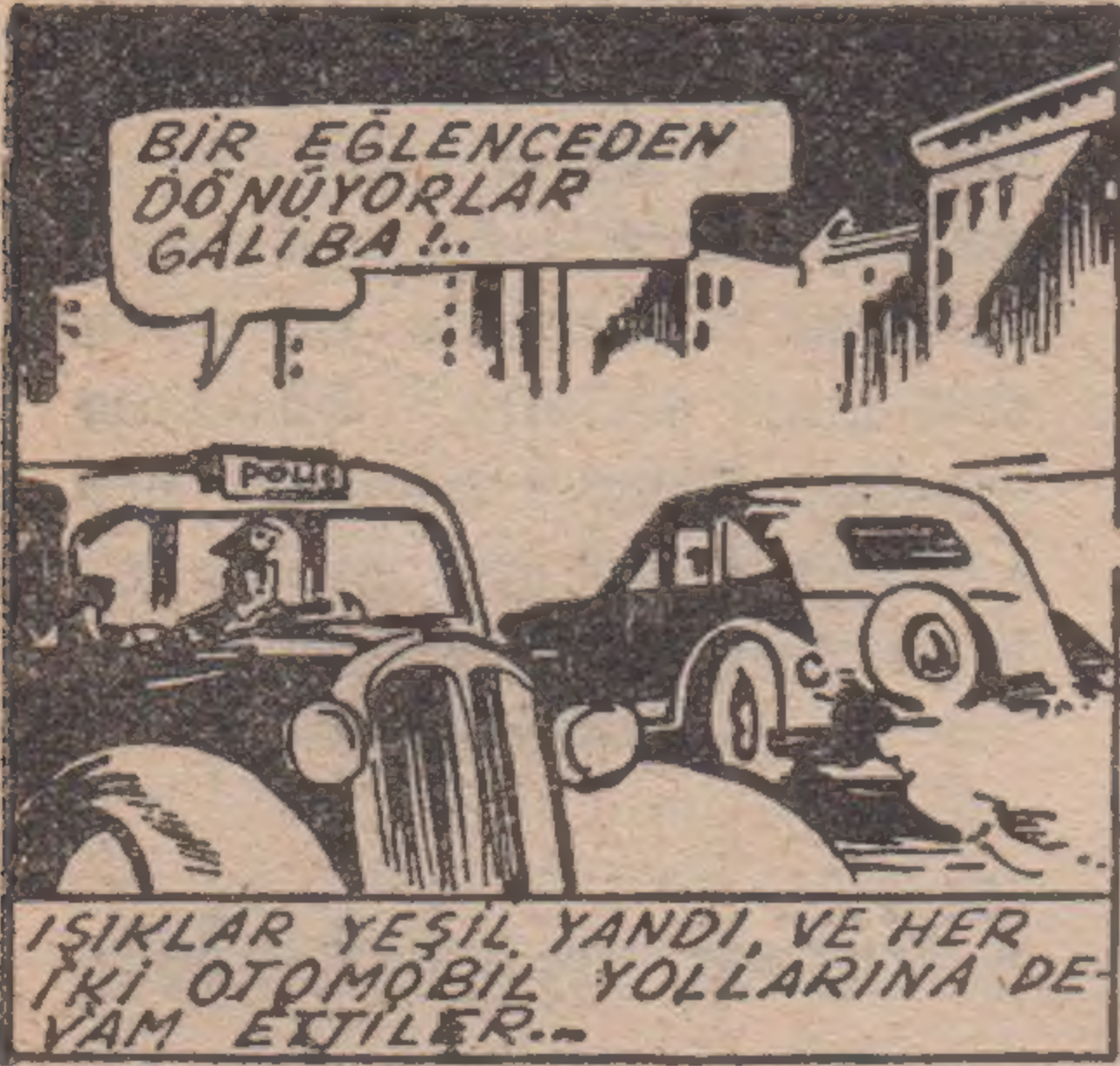
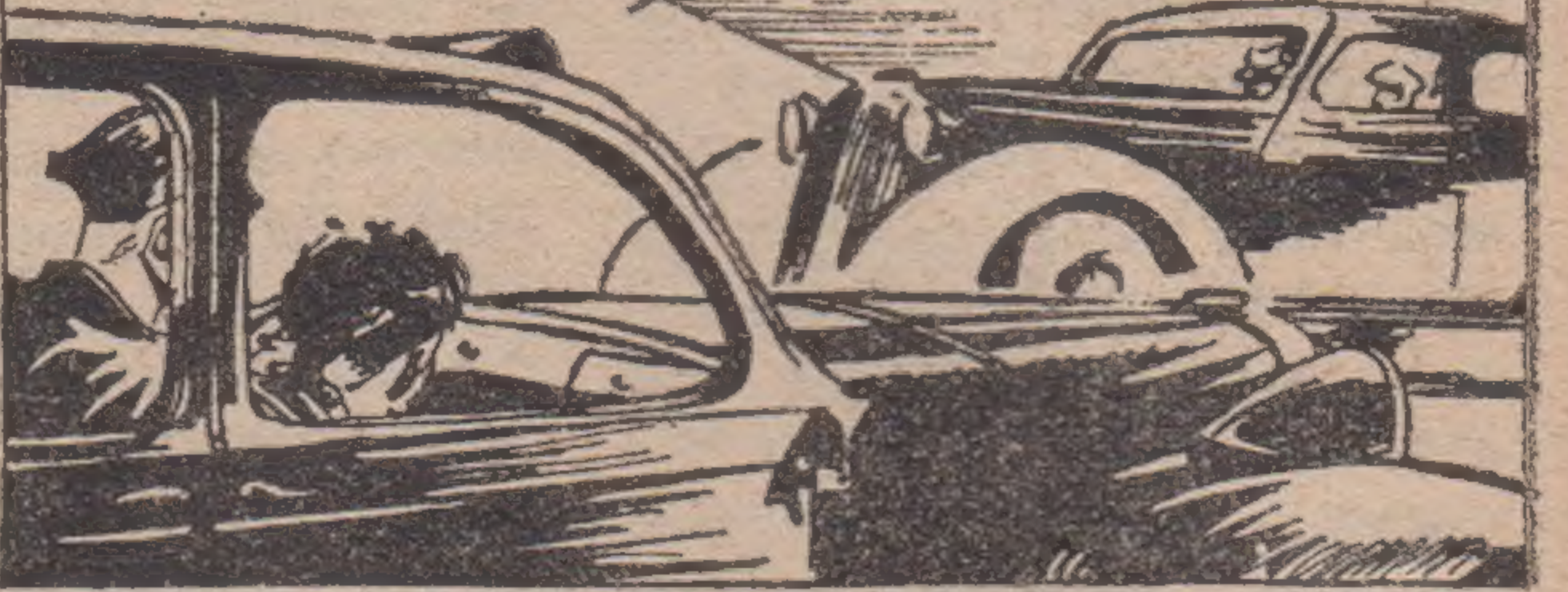

"PAT İLE REDY.
NİN OTOMOBİLLERİ
İŞARET ÜZERİNE DURMAK
ZORUNDA KALDILAR..."

BÖYLE-
CE "RE-
DY. PO-
LİS O-
TOMOBİ-
LİN KAR-
ŞISIN-
DA DUR-
MAĞA
MECBUR
OLDU!..

BAKINIZ!
O ADAM "RE-
DY. DEĞİL Mİ?

EVET TA KENDİ-
Sİ, YANINDA O-
TURAN HERİF TE
HASTAYA BENZİ-
YOR!..

BİR EĞLENCEDEN
DÖNÜYÖRLER
GALİBA!..

İŞIKLAR YEŞİL YANDI, VE HER
İKİ OTOMOBİL YOLLARINA DE-
VAM ETİLER..

PAT! İŞ-
TE GEL-
DİK, Çİ-
KALIM!

BU EVDE
HASTALA-
NAN ADA-
MI ALMI-
YA MI
GELDI-
NİZ?

NİÇİN SOR-
DUN!..

EVDE YOK! BEŞ DAKİKA
EVVEL DÖRT ADAM ONU A-
LIP GÖTÜRDÜ-
LER, ONLAR-
LA KONUŞ-
TUK!..

YA ÖYLEMİ?
PEKİ NE YA-
NA GİTİ-
TİLER!

PAT
ÇOK
GEÇ
YETİ-
Şİ-
YOR!..

DÜŞÜNDÜĞÜM
GİBİ! GENE
ELİMİZDEN
KAÇTI!..

PINKİ "TAVŞAN-IN
EVİNİ ARARKEN A-
YAGI HALIYA
TAKILI-
YOR!"

DÜŞMEMEK İÇİN KOL-
LARINI İLERİYE UZA-
TIYOR!..

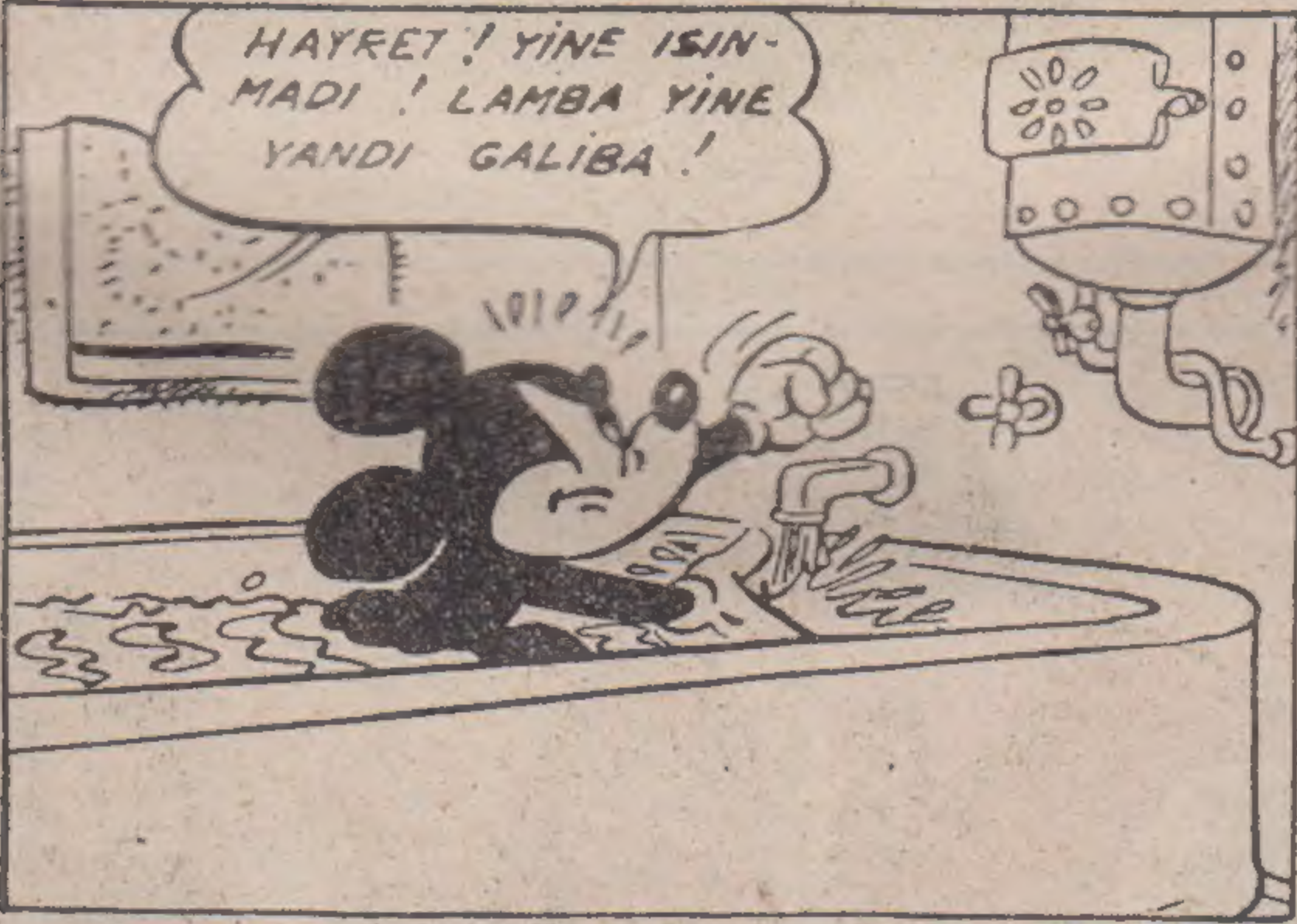
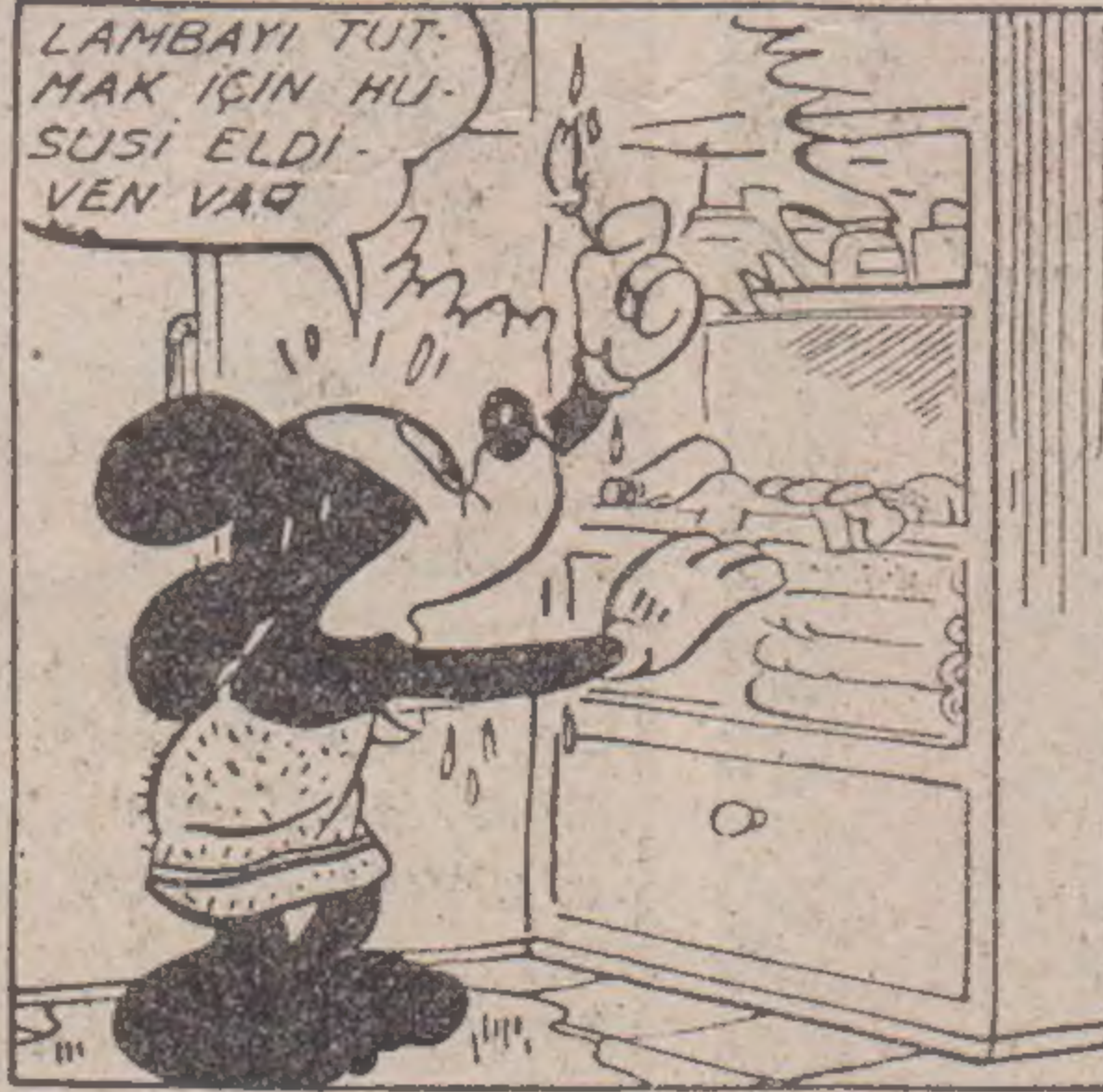
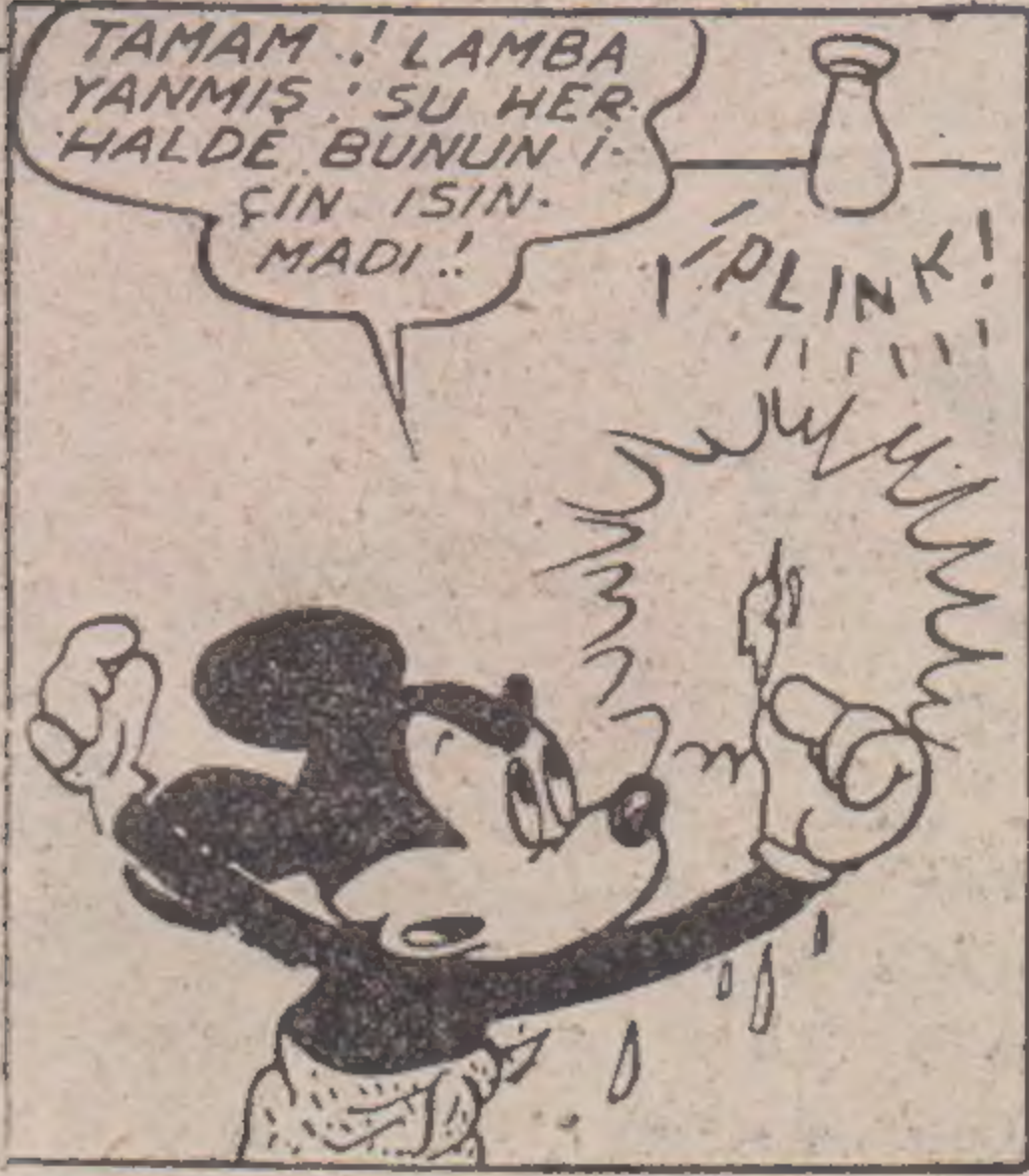
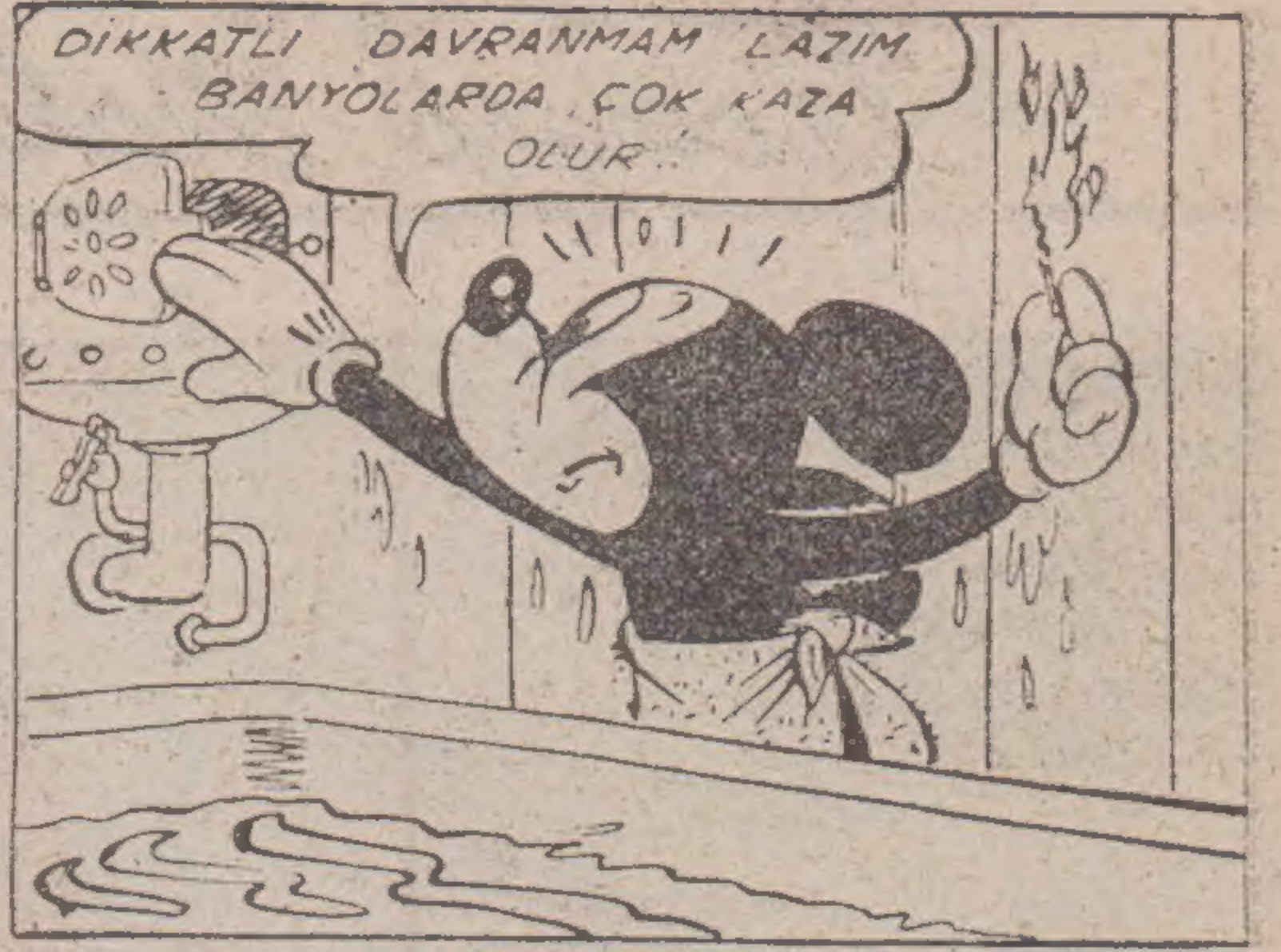
DÜŞERKEN ELİ DU-
VARA DOKUNUYOR
...VE ZEMİNDE BİR
RAPAK AÇILI-
YOR!..

PAT!.. ÇA-
BUK GEL!..

ARKASI VAR!..

MIKI FARE

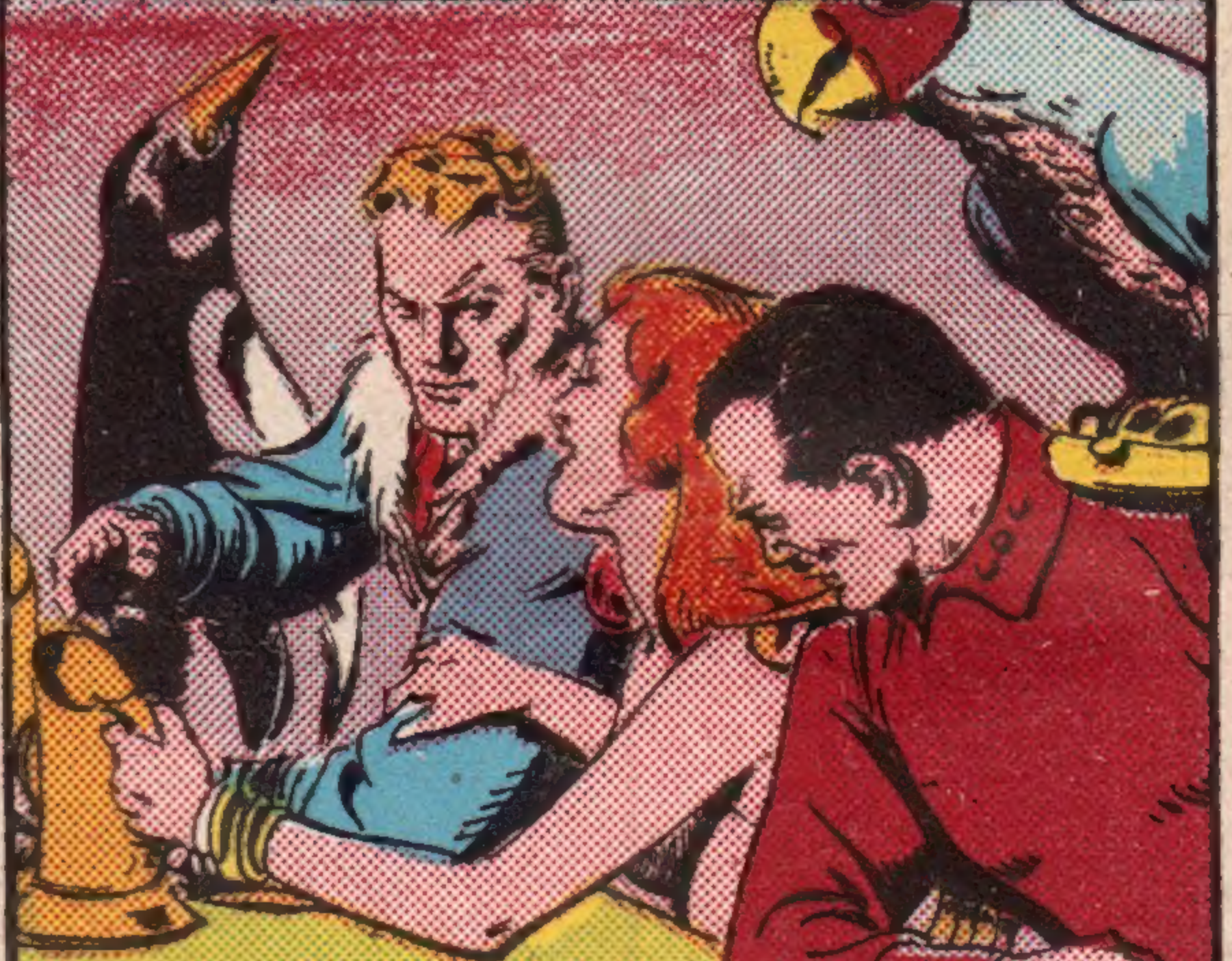
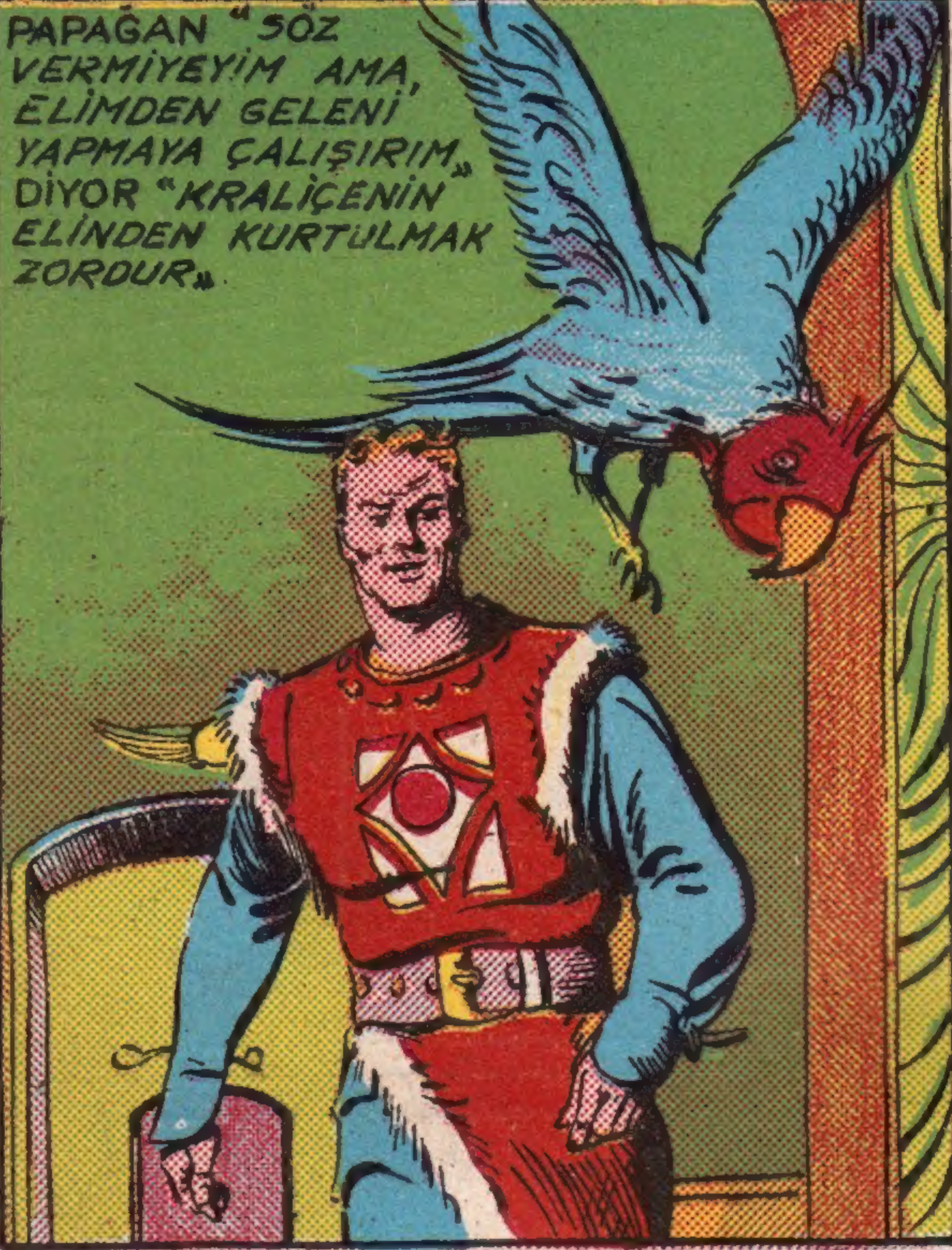
HER CUMARTESİ BİR ÇOCUK ÂLEMİ ALMAYI İHMAL ETMEYİNİZ.

BAY TEKİN

4

Acayip Mahluklar Ülkesinde

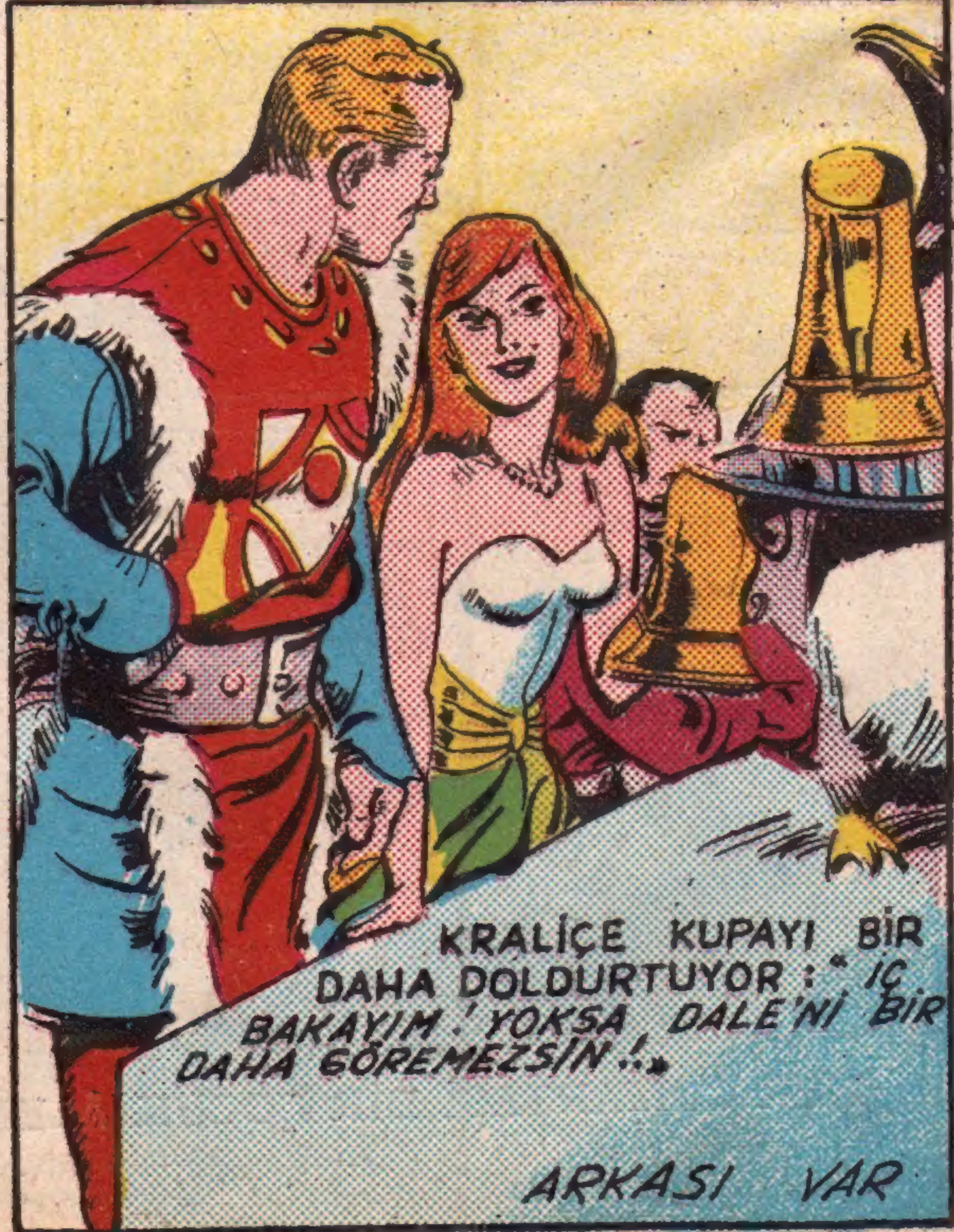
PAPAĞAN "SÖZ
VERMİYİYİM AMA,
ELİMDEN GELENİ
YAPMAYA ÇALIŞIRIM."
DİYOR "KRALİÇENİN
ELİNDEN KURTULMAK
ZORDUR."

ALA BAY TEKİNE A.
LAY EDER GİBİ : "GEL
YANIBAŞIMA OTUR BAKALIM
BENİM APTAL ÇOCUĞUM !" DİYOR
"AL İÇ SUNU" PAPAĞAN FISILDIYOR :
"İÇERSEN KENDİNİ KAYBOLMUŞ BİL !"

ALA KUŞA KIZIP
YERİNDEN ÖFKEYLE FIR-
LARKEN BAY TEKİN
İÇKİYİ YERE DÖ-
KÜYOR !..

KRALİÇE KUPAYI BİR
DAHA DOLDURTUYOR : "İÇ
BAKAYIM ! YOKSA DALE'Nİ BİR
DAHA GÖREMEZSİN !.."

ARKASI VAR